ΑΓΓΛΙΚΟ ΣΚΑΦΟΣ ΕΠΙΒΙΩΣΕΩΣ ΝΑΥΑΓΩΝ

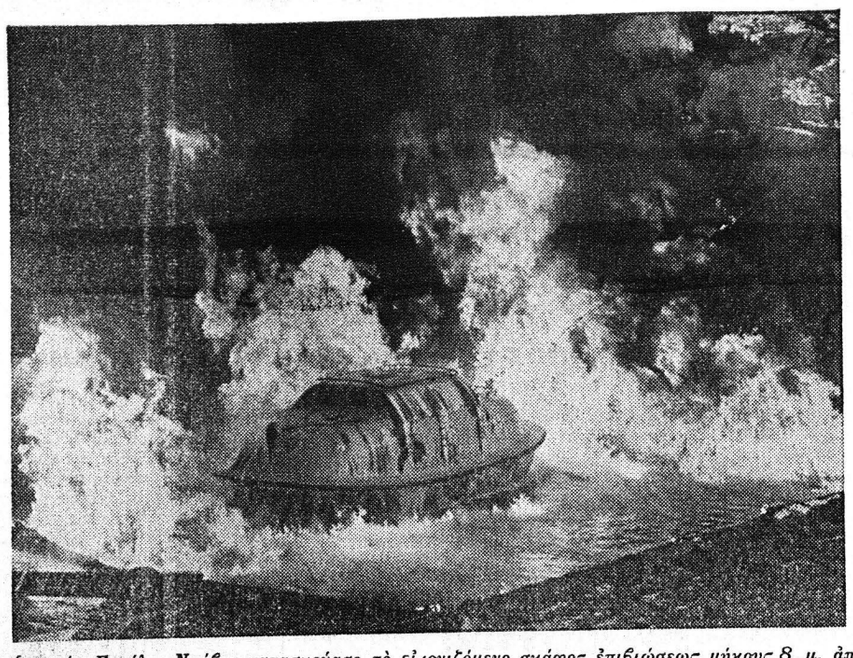

Ἡ ἑταιρεία Γουέλιν Ντάβιτ κατασκεύασε τὸ εἰκονιζόμενο σκάφος ἐπιβιώσεως μήκους 8 μ. ἀπὸ πλαστικὲς ἶνες ἐνισχυμένες μὲ γυαλί. Σὲ πρόσφατες δοκιμὲς τὸ σκάφος ἄνθεξε σὲ συνθῆκες θερμοκρασίας 115ο βαθμῶν Κελσίου. Τὸ σκάφος εἶναι γιὰ 52 ἄτομα καὶ μπορεῖ νὰ πλεύση κλεισ στὸ ἐπὶ 10 λεπτὰ μέσα ἀπὸ φλεγόμενη θάλασσα

Η ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΙΣΜΩΝ

Θὰ ἐλέγχεται ἡ γονιμότης καὶ ἡ ἐξέλιξη τῆς ἐγκυμοσύνης

Ἡ «Κοσμοβιολογία» ὑπόσχεται πολλὰ

ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΤΑΙ ΣΤΙΣ ΗΠΑ ΚΑΙ ΣΤΗ ΣΟΒ. ΕΝΩΣΗ

ΡΩΜΗ (Ἰδ. Ὑπ.). Εἶναι δυνατὸν νὰ ἐλέγξουμε τὴν γονιμότητα, τὴν ἐξέλιξη τῆς ἐγκυμοσύνης καὶ τὸ φύλο τοῦ παιδιοῦ ποὺ θὰ γεννηθεῖ ὑπολογίζοντας τὴν ἐπίδραση ποὺ εἶχαν οἱ πλανῆτες στὴν γέννηση τῆς μητέρας; Μιὰ νέα ἐπιστήμη ποὺ ἀναπτύχθηκε στὴν Σοβιετικὴ Ἕνωση καὶ παράλληλα καλλιεργεῖται καὶ στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες, ἀπαντάει καταφατικά. Εἶναι ἡ Κοσμοβιολογία, ποὺ γεννήθηκε ἀπὸ τὶς στάχτες τῆς ἀστρολογίας καὶ ποὺ μελετάει τὴν ἐπίδραση τοῦ σύμπαντος πάνω στοὺς ζωντανοὺς ὀργανισμούς.

Τὸν ἔλεγχο τῶν γεννήσεων μὲ βάση τὴν Κοσμολογία τὸν ἀνακάλυψε ἕνας Τσεχοσλοβάκος γιατρός, ὁ Ἔουτζεν Γιόνας, διευθυντὴς τῆς ψυχιατρικῆς κλινικῆς τοῦ Νόβε Ζάμπκυ. Τὴν μέθοδό του τελειοποίησε ὁ Οὔγγρος γιατρὸς Κούρτ Ρέχνιτ, καθηγητὴς στὴν γυναικολογικὴ κλινικὴ τῆς Βουδαπέστης. Φαίνεται ὅτι ἡ μέθοδος λειτουργεῖ μὲ ἀπόλυτη ἐπιτυχία. Τὶς ἀποκαλύψεις ἔκαναν δύο Ἀμερικανίδες δημοσιογράφοι, ἡ Σεὔλα Ὀστράντερ καὶ ἡ Λὺν Σραϊντερ (διάσημες καὶ γιὰ μιὰ ἔρευνά τους γιὰ τὶς ψυχολογικὲς ἐπιστῆμες στὶς ἀνατολικὲς χῶρες) μὲ τὸ βιβλίο τους «Ἐπιδράσεις τοῦ σύμπαντος καὶ ἔλεγχος τῶν γεννήσεων».

ΚΡΑΤΙΚΟ ΜΥΣΤΙΚΟ

Οἱ ἔρευνες τοῦ Γιόνας ὅπως, καὶ τῶν περισσοτέρων ἐπιστημόνων καὶ παραψυχολόγων τῶν ἀνατολικῶν χωρῶν, ἀποτελοῦν κρατικὸ μυστικό. Ἤρθαν στὸ φῶς μόνον μὲ τὴν ἄνοιξη τῆς Πράγας. Τότε μάλιστα, ἡ τσεχοσλοβακικὴ κυβέρνηση, μὲ τὴν βοήθεια μεγάλων ἐπιστημόνων, ἀνέθεσε στὸν Γιόνας, τὸ καθῆκον νὰ διδάξει τὸ σύστημά του στὶς μάζες.

Μὲ τὴν σοβιετικὴ εἰσβολὴ ἡ σιωπὴ κάλυψε καὶ πάλι τὶς μελέτες τοῦ Γιόνας καὶ τὸ κέντρο ἐρευνῶν καὶ δημογραφικοῦ σχεδιασμοῦ ποὺ ὀνομάζεται «Ἀστρα — Νίτρα», ἔκλεισε. Οἱ δύο δημοσιογράφοι ὅμως ταξίδεψαν στὴν Τσεχοσλοβακία, μὲ σκοπὸ νὰ κάνουν μελέτες σχετικὰ μὲ τὸν Γιόνας. Βρῆκαν τὰ βιβλία του, τὰ διαγράμματά του, τὰ κείμενά τῶν ὁπαδῶν του καὶ πολλὲς πληροφορίες. Οἱ ἴδιες λένε «Δὲν θέλουμε νὰ παρουσιάσουμε τὴν μέθοδο τοῦ Γιόνας, σὰν ἰατρικὸ σύστημα. Μᾶς ἔνδια φέρει νὰ τὴν παρουσιάσουμε σὰν πληροφορία».

Πρὶν ἀσχοληθοῦμε μὲ τὸ σύστημα τοῦ Γιόνας θὰ πρέπει νὰ ποῦμε λίγα λόγια γιὰ τὴν ἱστορία τῆς Κοσμοβιολογίας. Ὁ πρῶτος ποὺ ἀνακάλυψε ὅτι οἱ ἡλιακὲς κηλίδες ἐπηρεάζουν τὸ ἀνθρώπινο αἷμα ἦταν ὁ Ἰάπωνας Μάκι Τακάτα, τὸ 1939 καὶ ἀφοῦ ἔκανε μιὰ ἔρευνα στὰ ἰαπωνικὰ νοσοκομεῖα ἀπέδειξε ὅτι ὁ ρυθμὸς πίέσεως στὸ αἷμα αὐξάνει ἀνάλογα μὲ τὴν συχνότητα τῶν ἡλιακῶν κηλίδων. Τὸ 1957—58 οἱ γιατροὶ τοῦ σανατορίου στὸ Σόται τῆς Μαύρης Θάλασσας παρατήρησαν ὅτι στὸ αἷμα τῶν ἀσθενῶν συνέβαινε κάτι παράξενα: σημειωνόταν μιὰ ἀσυνήθιστη αὔξηση τῶν λεμφοκυττάρων. Μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν δόκτορα Νικόλας Σούλτς ἔκαναν 120.000 ἀναλύσεις σὲ ὑγιεῖς ἀνθρώπους. Τὸ 1960 ἡ σοβιετικὴ Ἀκαδημία Ἐπιστημῶν ἀνακοίνωσε τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἔρευνας. Εἶχε ἀποδειχθεῖ ἡ σχέση ἀνάμεσα στὰ λεμφοκύτταρα τοῦ αἵματος καὶ τὶς ἡλιακὲς κηλίδες.

ΕΝΤΥΠΩΣΙΑΚΗ ΑΝΑΚΑΛΥΨΗ

Τὴν ἐντυπωσιακώτερη ὅμως ἀνακάλυψη γιὰ τὴν ἐπίδραση τοῦ σύμπαντος στὴν ἀνθρώπινη ζωὴ τὴν ἔκανε ὁ δρ. Τζιόρτζιο Πικκάρντι, διευθυντὴς τοῦ Ἰνστιτούτου Φυσικῆς Χημικῆς στὴν Φλωρεντία. Οἱ χημικὲς ἀντιδράσεις ποὺ πραγματοποιοῦνται μέσα στὸ νερὸ ποικίλλουν ἀνάλογα μὲ τὶς σχετικὲς θέσεις τοῦ ἥλιου τῆς σελήνης καὶ τῆς γῆς καὶ συνεπῶς οἱ κοσμικὲς δυνάμεις μποροῦν νὰ μᾶς ἐπηρεάσουν ἐπιδρώντας στὸ νερὸ ποὺ ὑπάρχει στὰ σώματά μας.

Οἱ ἐπιστήμονες ἀσχολοῦνται καὶ μὲ τὴν Σελήνη. Τὸ 1953 ὁ ἀνατόμος καὶ ἐμβρυολόγος Χ.Σ. Μπούρ, ἀνακάλυψε ὅτι τὰ ζωντανὰ σώματα βρίσκονται μέσα σὲ ἠλεκτρικὰ πεδία (μὲ τὸν φιλόσοφο Νάρθροπ ἔκανε τὴν ἠλεκτροδυναμικὴ θεωρία τῆς ζωῆς) καὶ στὴ συνέχεια ὅτι ἡ ἠλεκτρικὴ τάση τῶν δέντρων παρουσιάζει διακυμάνσεις ἀνάλογες μὲ τὶς φάσεις τῆς Σελήνης. Στοὺς ἔγκεφαλικοὺς ἀσθενεῖς οἱ ἀλλαγὲς εἶναι πολὺ μεγαλύτερες (μὲ τὴν πανσέληνο οἱ ψυχοπαθεῖς οἱ ψυχοπαθεῖς ἐμφανίζουν μεγαλύτερες διαταραχές). Ὁ Ἔντσον Ἄντριους, χειροῦργος ὠτορινολαρυγγολόγος, παρατήρησε ὅτι σὲ χίλιες περιπτώσεις μετεγχειρητικῆς αἱμορραγίας τὸ 82% πραγματοποιεῖται σὲ περιόδους ποὺ τὸ φεγγάρι μεγαλώνει.

Ἂς ἔρθουμε τώρα στὸν Γιόνας καὶ στὸν ἔλεγχο τῶν γεννήσεων. Ἀπὸ τὰ ἀρχαῖα χρόνια ἀλλὰ καὶ σήμερα ἀκόμη, σὲ λαοὺς ποὺ ζοῦν πρωτόγονα τὸ φεγγάρι ἔπαιξε πάντοτε σημαντικὸ ρόλο στὴ ζωὴ τῆς γυναίκας καὶ στὴ διαδικασία τῶν γεννήσεων. Ὁ Γιόνας ξεκίνησε ἀπὸ μιὰν ἄποψη τῶν ἀρχαίων Ἀσσυροβαβυλωνίων ἐπιστημόνων: «Ἡ γυναίκα εἶναι γόνιμη στὴ διάρκεια μιᾶς ὡρισμένης φάσης τῆς Σελήνης». Συνδύασε τὴν ἄποψη αὐτὴ μὲ τὶς παρατηρήσεις ποὺ ἔκανε στὸ νοσοκομεῖο του καὶ πρόσεξε ὅτι οἱ γυναῖκες μὲ εὐαίσθητο νευρικὸ σύστημα σὲ ὡρισμένες περιόδους ἐκδηλώνουν ἀσυνήθιστη σεξουαλικὴ δραστηριότητα. Ἡ δραστηριότητα αὐτὴ ἀναπτύσσονταν σὲ κύκλους τριάντα ἡμερῶν καὶ ἦταν ἀνεξάρτητη ἀπὸ τὸν κύκλο τῶν ἐμμήνων.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΣΕ ΨΥΧΟΠΑΘΕΙΣ

Ἡ δυνατότητα ποὺ εἶχε νὰ παρατηρήσει πολυάριθμους ψυχοπαθεῖς καὶ γυναῖκες στὴν γυναικολογικὴ κλινικὴ τῆς Μπρατισλάβα, διευκόλυνε τὶς ἔρευνες τοῦ Γιόνας. Τὸ 1956 φτάνει στοὺς τρεῖς βασικοὺς κανόνες γιὰ τὴν σύλληψη, τὸ φύλο καὶ τὶς ζωϊκὲς ἱκανότητες. Ὁ πρῶτος κανόνας λέει: ἡ γυναίκα ἔχει δύο κύκλους γονιμότητας. Ὁ ἕνας εἶναι ὁ κύκλος τοῦ ὠαρίου καὶ ὁ ἄλλος ἐμφανίζεται κάθε φορὰ ποὺ ἡ σελήνη βρίσκεται σὲ σχέση μὲ τὸν ἥλιο στὴν ἴδια θέση ποὺ βρισκόταν ὅταν γεννήθηκε ἡ γυναίκα.

Ἔτσι ἐξηγεῖται γιατὶ οἱ μέθοδοι μὲ βάση τοὺς τύπους τοῦ ὠαρίου (ὅπως ἡ μέθοδος Ὀζινὸ — Κνάους) μποροῦν νὰ ὁδηγήσουν σὲ λάθη καὶ γιατὶ μιὰ γυναίκα μπορεῖ νὰ μείνη ἔγκυος ἀκόμη καὶ ὅταν ἔχει βρέφος ποὺ θηλάζει καὶ ὁ κύκλος τοῦ ὠαρίου ἔχει ἀνασταλεῖ. Ὅταν οἱ δύο κύκλοι συμπίπτουν, ἡ πιθανότητα συλλήψεως εἶναι τεράστια καὶ οὐσιαστικὰ φθάνει στὴν ἀπόλυτη σιγουριά.

Δεύτερος κανόνας: τὸ φύλο τοῦ παιδιοῦ θὰ καθορισθῆ ἀπὸ τὴ θέση τῆς σελήνης κατὰ τὴν περίοδο γονιμότητας τῆς γυναίκας. Ἂν ἡ σελήνη βρίσκεται στὴ θετικὴ πλευρὰ τῆς ἔκλειψης, θὰ εἶναι ἀρσενικό, ἂν στὴν ἀρνητική, θὰ εἶναι θηλυκό. Τρίτος κανόνας: Μία δυσμενὴς θέση τῶν οὐρανίων σωμάτων κατὰ τὴν στιγμὴ τῆς σύλληψης, ἔχει δυσάρεστες ἐπιπλοκὲς στὴν ἐγκυμοσύνη καὶ τὸ ἔμβρυο.

Ὁλόκληρη ἡ μέθοδος γιὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ Γιόνας καὶ τὸν καθορισμὸ τῶν γονίμων ἡμερῶν, ὅπως καὶ γιὰ τὸν καθορισμὸ τοῦ φύλου τοῦ παιδιοῦ περιλαμβάνεται στὸ δεύτερο μέρος τοῦ βιβλίου τῶν δύο Ἀμερικανίδων, μαζὶ μὲ τοὺς ὑπολογισμοὺς ποὺ ἔκανε ὁ Οὔγγρος Κούρτ Ρέχνιτς γιὰ νὰ συγχρονίσει τὴν ἀνάλυση τῶν φάσεων τῆς σελήνης μὲ τὸν κύκλο τοῦ ὠαρίου.

Τὸ 1968 σὲ μία διάλεξή του ὁ Ρέχνιτς εἶπε: «Ἂν ἡ ἔρευνα ποὺ κάναμε ἐπαληθευθεῖ μ' ἕνα μεγάλο ἀριθμὸ περιπτώσεων, τότε ἡ Τσεχοσλοβακία, θὰ χαρίσει στὸν κόσμο μιὰ τέλεια, ἀβλαβῆ καὶ σίγουρη μέθοδο γιὰ τὸν ἔλεγχο τῶν γεννήσεων»

Οἱ Τσέχοι καὶ Οὔγγροι γιατροὶ ποὺ συνέχισαν τὶς ἔρευνες κάνουν πειράματα μὲ δεκάδες χιλιάδες γυναῖκες, δηλώνουν σήμερα, ὅτι μποροῦν νὰ ἐλέγξουν σίγουρα τὶς γεννήσεις κατὰ 98 τοῖς 100.

Ἂν συμβαίνει κάτι τέτοιο, τότε θὰ ὑπάρχει μία πιστὴ μέθοδος ποὺ ἐκτὸς τῶν ἄλλων θὰ ἔλθη σὲ ἀντίθεση καὶ μὲ τὴν καθολικὴ θρησκεία.

Ὅπως εἶναι γνωστὸ ὁ Πάπας ἔχει καταδικάσει τὴν ὁποιαδήποτε ἀφύσικη μέθοδο ἐλέγχου τῶν γεννήσεων. Ταὐτόχρονα μὲ τὸ σύστημα τοῦ Γιόνας, θὰ ξεπεραστεῖ καὶ τὸ ἐπίμαχο πρόβλημα τῶν ἐκτρώσεων ποὺ ἀπασχολεῖ ὅλες σχεδὸν τὶς πολιτισμένες χῶρες.

ΤΟ ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΟν
ΠΑΝ. ΛΑΛΑΠΑΝΟΥ
ΙΑΤΡΟΥ
ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΟΥ-ΡΑΔΙΟΛΟΓΟΥ
ΕΙΝΑΙ ΑΝΟΙΚΤΟΝ ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ
ΚΑΙ ΚΑΘΕ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 40 — ΓΩΝΙΑ ΚΟΡΙΝΘΟΥ
ΤΗΛΕΦ. 277-277
★
★ ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΜΕ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΚΑΙ ΟΛΑ ΤΑ ΤΑΜΕΙΑ

Τυπογραφεῖον Καλλιτεχνικὸ
"ΣΑΜΑΡΤΖΗ"
ΕΝΤΥΠΑ - ΜΠΛΙΕΤΤΑ
ΑΓΓΕΛΤΗΡΙΑ ΓΑΜΩΝ
ΕΥΡΩΠΗΣ
Ἁγ. Ἀνδρέου 61 (ἐντὸς τῆς στοᾶς)
Τηλ. 275-505 ΠΑΤΡΑΙ

ΑΡΘΡΟ ΤΟΥ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΥ ΝΟΒΟΣΤΙ

Ὁ Τύπος στὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση καὶ ἡ ἔννοια τῆς ἐλευθεροτυπίας

Ὄχι ἐντυπωσιακὲς εἰδήσεις καὶ ἐλάχιστες οἱ ρεκλάμες

ΤΙ ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗ ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

ΜΟΣΧΑ. Κάθε χρόνο, στὶς 5 Μαΐου ἑορτάζεται στὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση μιὰ ἀπὸ τὶς πολὺ δημοφιλεῖς ἑορτὲς — ἡ Ἡμέρα τοῦ Τύπου. Φέτος ἡ Ἡμέρα αὐτὴ ἑορτάζεται γιὰ 56η φορά. Ἡ πρώτη φορὰ ἦταν τὸ 1922.

Ἡ γέννηση τῆς γιορτῆς ὀφείλεται στὴν ἵδρυση τῆς πιὸ μεγάλης σὲ κυκλοφορία καὶ σὲ ἐπιρροὴ ἐφημερίδας τῆς χώρας — τῆς «Πράβντα». Τὸ πρῶτο της φύλλο βγῆκε σὲ συνθῆκες ἡμιπαρανομίας, στὴν τσαρικὴ Ρωσία, στὶς 5 Μαΐου τοῦ 1912. Ἕνα ἀντίτυπο τοῦ φύλλου αὐτοῦ φυλάσσεται σήμερα στὴ Μόσχα, στὸ Μουσεῖο τῆς Ὀκτωβριανῆς Σοσιαλιστικῆς ἐπανάστασης. Στὸ κύριο ἄρθροτοῦ φύλλουἀναφέρεται: «Οἱ εὐγενεῖς, οἱ κληρικοί, οἱ βιομήχανοι, οἱ χρηματιστὲς καὶ οἱ ἔμποροι — ὅλοι τους ἔῖχουν δικές τους ἐφημερίδες, ὅπου τὰ φαινόμενα τῆς ζωῆς τὰ παρουσιάζουν ὅπως αὐτοὶ θὰ θέλουν, νὰ μετρᾶνε μὲ τὸν πήχυ τους.... Ἡ ἐργατικὴ τάξη πρέπει νὰ γνωρίζει τὴν ἀλήθεια. Ἡ ἐργατικὴ ἐφημερίδα «ΠΡΑΒΝΤΑ» θὰ δικαιώσει πέρα γιὰ πέρα τὸν τίτλο της. Ἔτσι θὰ ἐκπληρώσει τὴν ἀποστολή της».

Ὁ Λένιν, στὸν καιρό του, ὀνόμασε τὴν «ΠΡΑΒΝΤΑ» ποὺ ἡ κυκλοφορία της τὸ 1912 ἦταν μόλις 40 χιλιάδες φύλλα, πρόπλασμα τοῦ σοσιαλιστικοῦ τύπου. Σήμερα ὁ τύπος τοῦ Σοβιετικοῦ Σοσιαλιστικοῦ Κράτους ἀντιπροσωπεύεται ἀπὸ 7985 ἐφημερίδες, ποὺ ἡ κυκλοφορία τους ξεπερνάει τὰ 168 ἑκατομμύρια φύλλα καὶ ἀπὸ 6862 περιοδικὰ καὶ ἄλλες περιοδικὲς ἐκδόσεις, ποὺ ἡ συνολικὴ ἐτήσια κυκλοφορία τους φτάνει τὰ 3.046.600.000 ἀντίτυπα. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι σὲ κάθε χίλιους κατοίκους τῆς ΕΣΣΔ ἀντιστοιχοῦν 395 φύλλα ἐφημερίδων. Αὐτὸ εἶναι λιγότερο ἀπὸ ὅ,τι στὴ Σουηδία, ποὺ κατέχει τὴν πρώτη θέση στὸν κόσμο, ὡς πρὸς τὴν ἔκδοση περιοδικῶν (564), ἀλλὰ κατὰ 25% περισσότερο ἀπ' ὅσο στὶς ΗΠΑ καὶ στὴν Ὁμόσπονδη Δημοκρατία τῆς Γερμανίας (300 καὶ 301 ἀντίστοιχα), κατὰ 33% περισσότερο ἀπ' ὅσο στὴ Γαλλία (231) τριπλάσια ἀπ' ὅσο στὴν Ἰταλία (120).

Ὁ ἀναγνώστης στὴ Δύση, ποὺ ἔτυχε ἔστω καὶ μιὰ φορὰ νὰ ἐφυλλίσει μιὰ σοβιετικὴ ἐφημερίδα θὰ ἔπρεπε, νὰ παρατηρήσει τὴ διαφορά της σὲ σύγκριση μὲ τὸν παραδοσιακὸ τύπο τῆς Δύσης. Ἡ πρώτη ἐντύπωση δημιουργεῖται ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι δὲν ὑπάρχουν στὸν σοβιετικὸ τύπο ἐντυπωσιακὲς εἰδήσεις καὶ ὅτι ἐλάχιστες εἶναι οἱ ρεκλάμες.

Θ' ἀναρωτιέται κανεὶς πῶς μπορεῖ στὸν σύγχρονο κόσμο νὰ ὑπάρχει βιώσιμη ἐφημερίδα χωρὶς τὰ μεγάλα ἔσοδα ποὺ ἐξασφαλίζει ἡ ρεκλάμα; Καὶ ὅμως, ἀποδεικνύεται ὅτι μπορεῖ. Τὸ ζήτημα εἶναι ὅτι στὴν ΕΣΣΔ δὲν ὑπάρχουν ἐκδοτικοὶ ὀργανισμοὶ ποὺ θεωροῦν σκοπό τους τὴ μεγαλύτερη δυνατὴ ἀποκόμιση κερδῶν. Καὶ παρ' ὅλα αὐτὰ στὴ χώρα ὑπάρχει ὁ πιὸ ποικιλόμορφος τύπος. Δικές τους ἐφημερίδες καὶ δικά τους περιοδικὰ διαθέτουν τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα, τὰ Σοβιὲτ, τὰ Συνδικάτα, οἱ νεολαιῖστικες καὶ ἄλλες κοινωνικὲς ὀργανώσεις, οἱ ἑνώσεις συγγραφέων, μουσουργῶν, δραματουργῶν, καλλιτεχνῶν, ἠθοποιῶν καὶ λοιπῶν δημιουργῶν. Τὰ κολοσσιαῖα τιράζ τῶν περισσοτέρων ἐκδόσεων τὶς κάνουν κερδοφόρες, ἀκόμα καὶ μὲ τὴ χαμηλὴ λιανικὴ τιμὴ τῶν 2—3 καπικιῶν γιὰ ἕνα φύλλο.

Τὸ στὺλ τῆς σοβιετικῆς ἐφημερίδας εἶναι τέτοιο ποὺ νὰ ἐξασφαλίζει ἤρεμη καὶ ἀντικειμενικὴ πληροφόρηση γιὰ τὰ γεγονότα τῆς ἐσωτερικῆς καὶ τῆς διεθνοῦς ζωῆς. Ἡ πρακτικὴ ἔδειξε, πῶς αὐτὸ εἶναι πέρα γιὰ πέρα ἀρκετὸ γιὰ νὰ γίνουν πλατιὰ δημοφιλεῖς οἱ ἐφημερίδες στοὺς ἀναγνώστες καὶ χωρὶς τὴν ἐντεχνη διέγερση τοῦ ἐνδιαφέροντός τους. Ἀπόδειξη γι' αὐτὸ ἀποτελοῦν τὰ ἴδια τὰ τιράζ τῶν ἐφημερίδων λ.χ. ἡ «ΠΡΑΒΝΤΑ» — ὄργανο τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚΣΕ, — κυκλοφορεῖ σὲ 11 ἑκατομμύρια φύλλα — ἡ ἐφημερίδα «ΙΖΒΕΣΤΙΑ», ποὺ ἐκδίδεται ἀπὸ τὸ Προεδρεῖο τοῦ Ἀνωτάτου Σοβιὲτ τῆς ΕΣΣΔ, κυκλοφορεῖ σὲ 8 ἑκατομμύρια φύλλα, ἡ «Τρούντ» — κεντρικὸ ὄργανο τῶν σοβιετικῶν συνδικάτων — σὲ 7 ἑκατομμύρια φύλλα.

Οἱ σοβιετικὲς ἐφημερίδες δὲν μοιάζουν ἡ μιὰ μὲ τὴν ἄλλη, ἀλλ' ἀνάμεσά τους ὑπάρχει μιὰ ποὺ δὲν ἔχει τὴν ὁμοιά της σὲ καμμιὰ χώρα τοῦ κόσμου. Πρόκειται γιὰ τὴν ἑβδομαδιαία ἐφημερίδα τῆς Ἕνωσης δημοσιογράφων τῆς Σοβιετ. Ἑνώσεως «Πέρα ἀπὸ τὰ σύνορα». Εἶναι 24σέλιδη καὶ βγαίνει σὲ 1 ἑκατομμύριο φύλλα. Σκοπός της, σύμφωνα μὲ τὰ λόγια τοῦ ἀρχισυντάκτη της Δανιὴλ Κραυίνοφ εἶναι νὰ δώσει στὸν ἀναγνώστη μιὰ πλατιὰ καὶ ποικιλόμορφη εἰκόνα τῶν πολιτικῶν. ἐπιστημονικῶν καὶ πολιτιστικῶν γεγονότων ποὺ διαδραματίστηκαν σὲ ὅλον τὸν κόσμο. Ἡ ἐφημερίδα δὲν ἔχει δικούς της ἀνταποκριτὲς στὸ ἐξωτερικό. Ἡ εἰκόνα τῶν γεγονότων ποὺ διαδραματίζονται «Πέρα ἀπὸ τὰ σύνορα» παρουσιάζεται σ' αὐτὴ τὴν ἐφημερίδα μὲ τὴ μορφὴ ποὺ αὐτὰ ἀπεικονίζονται στὸν παγκόσμιο τύπο τῶν πιὸ διαφορετικῶν κατευθύνσεων. Ἐδῶ ἀναδημοσιεύονται εἰδήσεις ἀπὸ ἑκατοντάδες ἐφημερίδες, ἀνάμεσα σ' αὐτὲς ἡ «Νιοὺ — Ὑόρκ — Τάϊμς", ἡ «Λονδρέζικη«Ὀμπσέρβερ», ἡ «Νόϋες Ντόϊτσλαντ» τοῦ Βερολίνου, οἱ ἐφημερίδες τῶν ἀναπτυσσομένων χωρῶν. Δημοσιεύονται σχόλια καὶ σοβιετικῶν δημοσιογράφων, ποὺ εἶναι εἰδικοὶ στὰ διεθνῆ ζητήματα.

Ἡ στατιστικὴ δείχνει ὅτι σὲ καθεμιὰ ἀπὸ τὶς 15 χιλιάδες σοβιετικὲς ἐκδόσεις περίπου τὸ ἥμισυ τοῦ κάθε φύλλου καλύπτεται μὲ γράμματα, ἀνταποκρίσεις καὶ σκέψεις τῶν ἀναγνωστῶν. Μὲ τὴν εὐκαιρία θὰ σημειώσουμε ὅτι ἡ ἐφημερίδα «Πραβντα» τὸ 1977 εἶχε λάβει 570.430 τέτοια γράμματα. Τὸ ἕνα πέμπτον τοῦ κάθε φύλλου πιάνουν τὰ κριτικὰ κείμενα.

Ἂς ἀνοίξουμε, λ.χ. τὸ σῶμα τοῦ Μαρτίου τῶν ἐφημερίδων «ΠΡΑΒΝΤΑ», «ΙΖΒΕΣΤΙΑ» καὶ «Τρούντ». Στὴν «Πράβντα» ἀπὸ τὰ 1023 δημοσιεύματα γιὰ ἐσωτερικὰ ζητήματα, οἱ κριτικὲς σημειώσεις, ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ, βρέθηκαν νὰ εἶναι 202. Στὴν «Ἰζβέστια» 194 ἀπὸ τὰ 816, στὴν «Τρούντ» 152 ἀπὸ τὰ 739. Στὴ χώρα κυκλοφοροῦν καὶ εἰδικὲς σατιρικὲς ἐκδόσεις, οἱ ὁποῖες διαποτίζονται ἀπὸ κριτικὴ ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη.

Πῶς νὰ ἐξηγηθεῖ αὐτὴ ἡ ἀφθονία τῆς κριτικῆς στὸ ἐνημερωτικὸ «μερίδιο» τοῦ σοβιετικοῦ ἀναγνώστη; Ἡ ἀπάντηση, στὴν πιὸ γενική της μορφή, εἶναι ἡ ἑξῆς: Οἱ σοβιετικοὶ ἄνθρωποι, πάντα θεωροῦσαν καὶ θεωροῦν τὴν θεμελιωμένη σὲ ἀρχὲς κριτικὴ καὶ τὴν αὐτοκριτικὴ σὰν ἓν δεῖξη πολιτικῆς ὑγείας τῆς κοινωνίας.

Σ' αὐτὸ προσθέτω, πῶς σὲ σύγκριση μὲ τὴ Δύση στὴν ΕΣΣΔ εἶναι πολὺ πλατύτερη ἡ κλίμακα τῆς κριτικῆς. Ἐπειδὴ στὴ χώρα δὲν ὑπάρχουν ἰδιωτικὲς ἐπιχειρήσεις — ὅλα τὰ ἐργοστάσια καὶ οἱ φάμπρικες εἶναι κτῆμα ὅλου τοῦ λαοῦ — ἡ κατάσταση ποὺ ἐπικρατεῖ σ' αὐτὰ συγκινεῖ κάθε ἐργάτη καὶ ὑπάλληλο. Στόχος γιὰ τὴν κριτική τους ἐκδήλωση μπορεῖ νὰ εἶναι καὶ οἱ μεμονωμένες ἐλλείψεις τοῦ γενικοῦ κρατικοῦ σχεδιασμοῦ καὶ τῆς διεύθυνσης, καὶ οἱ συγκεκριμένες ἐκδηλώσεις τῆς γραφειοκρατίας, τῆς σπατάλης, τῆς κακῆς διαχείρησης, τῆς μὴ ἐπαρκοῦς συνείδησης στάσης ἀπέναντι στὴ δουλειά.

Ὅσο γιὰ τὴ δραστικότητα τῆς κριτικῆς πρέπει νὰ τονίσουμε ὅτι σύμφωνα μὲ τοὺς σοβιετικοὺς νόμους κάθε προϊστάμενος, σὲ ὁποιοδήποτε σκαλοπάτι τῆς ἱεραρχίας καὶ ἂν στέκεται, τε εἶναι διευθυντὴς ἐργοστασίου, εἴτε ὑπουργός, εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ δώσει ἔγγραφη ἀπάντηση στὴν ἐφημερίδα πάνω στὴν οὐσία τῶν κριτικῶν παρατηρήσεων ποὺ διατυπώθηκαν ἐναντίον του, καὶ νὰ πληροφορήσει τί ἔγινε καὶ τί προβλέπεται νὰ γίνει γιὰ τὴν ἐξάλειψη τῶν ἐλλείψεων ποὺ παρουσιάστηκαν.

Ὑπάρχει στὴν Σοβ. Ἕνωση λογοκρισία; Ναί ὑπάρχει, ἀλλὰ μὲ αὐτὸ ὑπονοοῦνται οἱ νομικὲς πράξεις πρὸς τὶς ὁποῖες συμμορφώνεται ὁ τύπος. Ἔτσι λ.χ. στὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση ὑπάρχει ὁ νόμος γιὰ τὴ δυσφημίση. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ἡ κριτικὴ πρέπει νὰ βασίζεται σὲ γεγονότα, ἀλλὰ ὁπωσδήποτε ἀπαγορεύεται ὁ προσβλητικὸς τόνος. Ὑπάρχει ὁ νόμος ποὺ ἀπαγορεύει νὰ προπαγανδίζεται μὲ ὁποιαδήποτε μορφὴ ὁ πόλεμος. Ἂν στὴν ΕΣΣΔ τύχαινε νὰ γίνει μιὰ ἐκδήλωση, ἀνάλογη μὲ ἐκεῖνες ποὺ κατὰ περιόδους γίνουν στὸν στρατιωτικὸ καὶ πολιτικὸ τύπο ὡρισμένοι ἐκπρόσωποι τοῦ ΝΑΤΟ, τότε οἱ ὑπεύθυνοι καὶ ὁ διευθυντὴς καὶ ὁ συντάκτης τοῦ κειμένου θὰ σύρονταν στὸ ἐδώλιο τῶν κατηγορουμένων

Ἰσχύουν, ἐπίσης, στὴ χώρα νόμοι ποὺ ἀπαγορεύουν τὴν προπαγάνδιση τῶν φυλετικῶν καὶ τῶν ἐθνικῶν διχονοιῶν τὴν ποτίμηση τῆς ἀξιοπρεπείας ὁποιουδήποτε λαοῦ. Ὑπάρχει νόμος ποὺ στρέφεται ἐναντίον ὀνειδίκων φαινομένων λ.χ. τῆς πορνογραφίας.

Οἱ σοβιετικοὶ ἄνθρωποι πιστεύουν πὼς οἱ νόμοι αὐτοὶ εἶναι ἀναγκαῖοι, διότι περιφρουροῦν τὴ κοινωνία ἀπὸ κατάχρηση τῆς ἐλευθερίας ἀπὸ μέρους ὁλοῦθρεπτε, σὲ βάρος τῆς τεράστιας πλειονότητας τῶν πολιτῶν. Ἡ γνώμη μας εἶναι ὅτι οἱ νόμοι αὐτοὶ εἶναι δίκαιοι, καὶ ὅτι αὐτοὶ δὲν περιορίζουν, ἀλλὰ ἐδραιώνουν τὴν ἀληθινὴ ἐλευθερία τοῦ λαοῦ.

Ἀπὸ τὴν ἄποψη αὐτὴ θὰ ἤθελα νὰ ὑπογραμμίσω τὸ ἑξῆς: Αὐτὸ κεῖνο, γιὰ τὸ ὁποῖον «ἀπορεύεται» νὰ γράφουν οἱ σοβιετικοί

★ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛΙΔΑ

ΝΕΟΙ ΔΙΣΚΟΙ

Γιώργου Κάρτερ: Μεγάλες στιγμὲς τοῦ αἰώνα μας

ΜΕΤΑ τὰ «7 Χρόνια Δικτατορία», τὸν δίσκο ποὺ ἀποτέλεσε τὸ συγκλονιστικώτερο ἠχητικὸ ντοκουμέντο τῆς τυραννίας 1967—1974, ὁ Γιῶργος Κάρτερ παρουσίασε πρὶν ἀπὸ λίγες μέρες, σὲ ἕ